

Doctor F. Th. M. Spieksma

21 juni j.l. promoveerde Drs. F. Th. M. SPIEKSMa aan de Rijksuniversiteit te Leiden tot Doctor in de wiskunde en natuurwetenschappen op een proefschrift getiteld: The House-dust Mite *Dermatophagoides pteronyssinus* (Trouessart, 1897), producer of the house-dust allergen (Acari: Psoroptidae).

Promotor was Prof. Dr. H. J. KUENEN.

De Redactie wenst Dr. SPIEKSMa van harte geluk met de succesvolle afsluiting van zijn wetenschappelijke studie.

Macrolepidoptera in 1966

door

T. H. VAN WISSELINGH

Evenals vorige jaren wil ik weer een overzicht geven van de belangrijkste vangsten van Macrolepidoptera in het vorige jaar. Klimatologisch was dit over het algemeen slecht: veel te veel regen ($\pm 30\%$ boven normaal), te weinig zon en te lage temperatuur.

Het jaar begon overigens vrij goed. In februari hadden we enige mooie dagen, zodat ik reeds op de eerste van deze maand een *Aglais urticae* zag vliegen. Maart en april waren vrij nat. Mei en juni waren beter, juni zelfs zeer goed, zodat ik 1 juli het hoogste aantal waargenomen vlindersoorten noteerde, dat ik ooit op die datum gezien had, nl. 290. Daarna kwamen zeer slechte maanden, waardoor het aantal soorten aan het eind van het jaar toch niet meer dan 415 bedroeg. In de periode 1946 tot en met 1955 was het gemiddelde 450, het hoogste aantal na 1945 was 481 (in 1954), het laagste 358 (in 1965).

In voor- en najaar leverde de stroop weinig op. Alleen in de periode van 22.VI-13.VII was de vangst met dit lokmiddel te Epen goed (variërend van 250 tot 750 exemplaren per avond). De lichtvangst was het gehele jaar als gevolg van vele regenavonden en te lage temperatuur zeer matig. Het hoogste aantal soorten bedroeg slechts 95 op 15 juni.

De interessantste vangsten in 1966 waren de volgende:

Drepana falcataria L. Een exemplaar zonder de donkere vlekken op de voorvleugels te Bergeijk, 10.VIII.1966. Ik noem deze nieuw vorm f. *demaculata* (zie fig.).

Zanclognatha grisealis Denis & Schiffermüller. Een exemplaar met verdonkerd middenveld der voorvleugels op 10.VI.1966 te Bergeijk.

Chloroclysta miata L. op 6 oktober 1966 te Epen.

Opvallend was het grote aantal verdonkerde exemplaren van *Gonodontis bidentata* Clerck in juni op licht te Bergeijk.

Lycophotia molothina Esper kwam begin juni geregeld op de lamp te Bergeijk (in totaal 9 maal).

J. HUISENGA
Drepana falcataria L., ♂,
f. *demaculata* nov., holotype.

ENTOMOLOGISCHE INSTITUUT OCT 1 1967

Aporophila nigra Haworth, begin oktober enige malen op licht te Bergeijk.

Thera variata Denis & Schiffermüller. Van deze soort ving ik op 11 en 12 september enige aardige afwijkingen te Epen, nl. twee donkere exemplaren met een witte begrenzing van het middenveld en een exemplaar met witte banden en donker middenveld.

Ennomos fuscantaria Stephens, f. *perfuscata* Rebel, op 6 oktober te Epen.

Ennomos alniaria L. In 1960 ving ik te Epen een exemplaar met een donkere middenband op de achtervleugels. Ik noemde die vorm toen f. *postfuscata*. Op 8 september 1966 ving ik wederom te Epen zo een exemplaar. Dit had echter ook het achterrandsveld van de voorvleugels verdonkerd (als bij *Ennomos fuscantaria*).

Idaea muricata Hufnagel (= *Sterrha muricata*). In mijn collectie bevinden zich twee exemplaren van Hatert, 9.VII.1951, en Brunssum, 30.VII.1958, waarbij de rode kleur van een opvallend donkere tint is. Ik noem deze afwijking f. *atorrubra* nov. f. Het eerstgenoemde exemplaar is het holotype.

Summary

Enumeration of interesting Macrolepidoptera mainly caught in 1966 in the southern parts of the Netherlands. Two new forms are described:

Drepana falcataria L., f. *demaculata*. The dark discal spots on the upper side of the fore wings are absent. Cf. the figure.

Idaea muricata Hufnagel, f. *atorubra*. The red colour of the wings is of a strikingly dark tint.

Bergeijk, Bredreef 2.

Elfferich, N. W., De Nederlandse Lycaeniden, biologie en vliegplaatsen. Wetenschappelijke Mededeling no. 66 van de K.N.N.V., 44 pagina's, december 1966.

Het aantrekkelijkste in deze W.M. is vooral de behandeling van de biologie van de rupsen. Zoals bekend is, heeft de schrijver een belangrijk deel der Nederlandse Lycaeniden uit het ei opgekweekt en hierbij vooral de relatie tussen de rupsen en mieren bestudeerd. Zijn gegevens, aangevuld met die welke in de literatuur te vinden zijn, doen duidelijk uitkomen hoe interessant de biologie van de meeste dezer fraaie vlinders is. Ook is veel aandacht besteed aan het vermogen van de poppen van diverse soorten om geluid te kunnen produceren, een onderwerp, dat vooral door de Amerikaan J. C. DOWNEY wordt bestudeerd.

De determinatietabellen worden verduidelijkt door 13 goede tekeningen. Verder bevat het boekje 23 foto's, meest van rupsen of poppen met mieren. Het is jammer, dat de schrijver bij de keus hiervan niet wat kritischer is geweest. Verschillende ervan zijn te flets en hadden veel beter niet opgenomen kunnen worden. Tot besluit worden 24 verspreidingskaartjes van de behandelde soorten gegeven. Ik vrees, dat onze oosterburen het niet eens zijn met de daarop aangegeven grens. De correctie ten noorden van Sittard is al lang weer terug gecorrigeerd. *Palaeobrysophanus hippothoe* L. (zonder deeltken, mag niet meer) is vrij zeker in Nederland uitgestorven, niet door wegvangen, maar door cultuurtechnische maatregelen. De laatste 20 jaar is geen exemplaar meer waargenomen.

Voor vlindermensen ongetwijfeld een publicatie, die ze met belangstelling zullen doorlezen en die hen misschien aanspoort tot eigen biologisch onderzoek. De prijs bedraagt voor leden van K.N.N.V. en Ned. ent. Ver. f 3,— (voor anderen f 3,50), te voldoen door storting op postrekening 13028 ten name van het Bureau van de K.N.N.V. te Hoogwoud-N.H. — LPK.